

VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT

Aan de heer E. DI RUPO
Vice-Eerste Minister,
Minister van Economie en
Telecommunicatie

de Meeûssquare 23

1040 BRUSSEL

Uw brief van

Uw kenmerk

ONS kenmerk

Bijlagen

27.162/II/PN
RD/MM

Mijnheer de Vice-Eerste Minister,

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) heeft in de vergadering van haar verenigde afdelingen van 11 januari 1996 een klacht tegen De Post onderzocht omwille van het feit dat in het postkantoor Brussel 23 enkel tweetalige (met voorrang aan het Frans) kaartjes "Bericht van adresverandering" beschikbaar zijn.

In uw antwoord van 24 november 1995 laat u weten dat:

" alle loketten van het postkantoor Brussel 23 bevoorraad werden met tweetalige berichten van adresverandering (Frans-Nederlands en Nederlands-Frans).

De postkantoren van Brussel-Hoofdstad zullen voortaan beschikken over de vier toegelaten versies van de "Berichten van adresverandering", te weten tweetalig N/F en F/N alsmede ééntalig N en eentalig F".

Artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt in zijn § 1 : "de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50 % bedraagt, zijn onderworpen aan de bepalingen van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken gecoördineerd op 18 juli 1966 (SWT).

De Post blijft derhalve in zijn nieuwe juridische vorm onderworpen aan de taalwetgeving in bestuurszaken (cfr. advies nr. 25.142 van 31 maart 1994).

In haar advies nr. 2.280 van 10 juni 1971 is de VCT van oordeel dat de kaart die gebruikt wordt voor het bericht van adresverandering een formulier bestemd voor het publiek is en dat daaronder verstaan wordt "onvolledig gedrukte of gestencilde teksten die door het publiek zelf moeten aangevuld worden" (Verslag Saint-Remy, Kamer, Parl. Besch. 331 (1961-1962), nr. 27, p. 26).

Krachtens art. 40 van de SWT zijn de formulieren, die de centrale diensten ter beschikking van het publiek stellen door bemiddeling van de plaatselijke diensten, onderworpen aan de taalregeling welke terzake aan genoemde diensten bij deze wet wordt opgelegd. (cfr. adviezen nrs. 1.509 van 23 juni 1966 en 2.280 van 10 juni 1971).

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT dient een postkantoor als een plaatselijke dienst beschouwd te worden.

Bijgevolg dient, krachtens art. 18 van de SWT een "Bericht van adresverandering" in het Nederlands en het Frans gesteld te zijn wanneer het uitgereikt wordt door een postkantoor dat in Brussel-Hoofdstad gevestigd is.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de woorden "in het Nederlands en in het Frans" in die zin te worden geïnterpreteerd dat al de teksten gelijktijdig, integraal en op voet van strikte gelijkheid in de twee talen op berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn dienen voor te komen.

De VCT heeft daaraan nog toegevoegd: "Zo de tweetaligheid is vereist, blijkt de methode "recto-verso" de beste, vooral voor Brussel-Hoofdstad waar de twee talen op een voet van strikte gelijkheid worden geplaatst". (cfr. adviezen nrs. 81 van 21 oktober 1965 en 1825 van 29 februari 1968).

Bijgevolg oordeelt de VCT dat de klacht ontvankelijk en ongegrond is aangezien de klager in het bezit werd gesteld van een tweetalig formulier dat aan de taalvoorschriften voldoet.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager en aan de gedelegeerd bestuurder van De Post gezonden.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS